

- Panian, Željko, 2005., Informatički enciklopedijski rječnik, Europapress holding, Zagreb
- Starčević, A., 2007., Imenice kao atributi – nove strukture u hrvatskom jeziku, Jezik i mediji. Jedan jezik: više svjetova (zbornik radova), ur. J. Granić, HDPL, Zagreb – Split, str. 645. – 656.
- Thomas, G., 1991., Linguistic Purism, Longman Inc., New York
- Tošović, B., 2006., Aoristno emajliranje i čatiranje, Jezik i mediji. Jedan jezik: više svjetova (zbornik radova), ur. J. Granić, HDPL, Zagreb – Split, str. 703. – 710.
- Vilke, M., Medved Krajnović, M., 2006., Govorite li hrengleski? Jezik i mediji. Jedan jezik: više svjetova (zbornik radova), ur. J. Granić, HDPL, Zagreb – Split, str. 769. – 778.

Sažetak

Jadranka Nemeth-Jajić, Filozofski fakultet, Split
Anđela Milinović, Filozofski fakultet, Split
UDK 811.163.42, izvorni znanstveni rad
primljen 16. kolovoza 2011., prihvaćen za tisak 28. veljače 2012.

Croatian Language in Internet Forums

The paper describes and analyses thus far less accentuated features of the Croatian language in Internet forums. It also makes conclusions on the use of language in this sub genre of the Internet language code that has been emerging.

NAZIV ZA MJESTO GDJE SE PRODAJU PITE

Stipe Kekez

radu je riječ o tvorbi imenice koja znači mjesto gdje se prodaju, i peku, pite. Prije nekoliko godina počele su se u Zagrebu pojavljivati *piterije*. Odakle ta tvorba i kako se uobičajeno tvore imenice u hrvatskome jeziku sa značenjem mjesta gdje se prodaje ono što znači osnovna imenica?

Uvod

Prije nekoliko godina počele su se pojavljivati u Zagrebu specijalizirane prodavaonice gdje se peku i prodaju pite, a nazivaju se katkad piterije, npr. Piterija Tomislav, Velepiterija (Restoran kod Vele, odnosno Mostovi kod Vele, pa onda Velepiterija, a ne od značenja (barem ne primarno) prefiksa u značenju ‘velika’), Piterija Ljubica, Piterija Biba. Ugostitelji su uvidjeli da se prodaju pice, bureci i druga jela od tijesta,

pa što se ne bi mogle prodavati i, u nekim krajevima udomaćeno jelo, pite. Svakako je pohvalno da se mogu konzumirati i takvi proizvodi na posebnim mjestima.

Valjalo bi prvo štogod reći o proizvodu. Ne zalazeći u posebne kulinarske definicije, posegnut ćemo za kojim hrvatskim rječnikom. Nosićev rječnik turcizama (v. literaturu) daje možda najopširniju definiciju pite (dok drugi rječnici daju više-manje podjednake definicije):

„vrsta jela (dobiva se pečenjem raznih prehrambenih proizvoda umotanih u tanko nasukane (duge i široke) listove tijesta (samljeveno meso, sir, voće, povrće...), npr. sirnica, zeljanica, krumpirača (krumpiruša), tikvenjača, špinatuša, jabukovača, burek, baklava, savijača, gužvalija, slatka, voćna, mesna“ (s. v. *pita*).

A. Škaljić, također u rječniku turcizama, donosi i objašnjenje o različitim vrstama pita i po načinu pripremanja – „polagana“, ako se tijesto polaže u tepsiju; „u gužve“ ili „gužvalija“, ako se tijesto savija.

Podrijetlo riječi pita

Pita – zvuči domaće ta riječ. Odakle joj je podrijetlo? *Pita* nije u vezi s (pra) slavenskim glagolom *pītati* ‘hraniti’, kako bi se na prvi pogled moglo učiniti, a jednakoga su naglasaka – kratkosilaznoga na prvome slogu. *Pita* nije slavenskoga podrijetla. Sam proizvod možda i nisu donijeli Turci, ali su prenijeli, prema mnogim tumačenjima, naziv, koji je izvorno grčkoga podrijetla. Hrvatski rječnici donose uglavnom podjednake definicije toga proizvoda, kao i podrijetlo riječi i naglasak. No ipak ima nekih razlika. Na primjer, rječnici donose načelno riječ *pita* s kratkosilaznim naglaskom osim Anić–Goldsteinova Rječnika stranih riječi koji je donosi kao *pīta*, dakle s kratkouzlaznim. Postoje neka odstupanja i u etimonima, npr. u Hrvatskome enciklopedijskom rječniku, Anić–Goldsteinovu Rječniku stranih riječi *pita* je od tur. *pīte* < ngrč. *pétta* (*pitta*), dok se u Nosićevu rječniku ovako tumači: tur. *pīte* (*pīde*) < grč. *pélta* (*pélte*). Kovačić pak misli da je upitno podrijetlo riječi *pita*. On misli da potječe iz grčkoga, ali ne preko turskoga *pīde*, jer je očuvano *t* (2007.: 21.). Zato nije uvrštena u Rječnik grecizama na kraju njegove knjige.

Sufiks -erija

Imenica *piterija* – kao što se i na prvi pogled može uočiti – tvorena je sufiksom *-erija*. Taj sufiks nije domaćega podrijetla. On je u nas došao iz francuskoga preko njemačkoga jezika. Moguće je da je prva ili među prvima bila riječ *drogerija* odnosno *parfumerija*, koja se s prvom zajedno pojavljivala kao prodavaonica, iako neki spominju riječ *rafinerija*. *Drogerija*, *parfumerija*/*parfimerija* nalazimo u Skoka, ali u rječnicima prije toga ne. Prema Hrvatskome jezičnom savjetniku sufiks *-erija* došao je iz francuskoga *-eril*, ali preko njemačkoga *-erei* (1999.: 224.). Vjerojatno je riječ o pogrješci jer je riječ o sufiksu *-erie* i u francuskome i u njemačkome jeziku.

Dakle taj se oblik, npr. *droguerie* > *drogerie*, *raffinerie*, mijenjao (osim fonetske prilagodbe) prelaskom iz francuskoga u njemački ovisno o obliku (prvi se mijenjao i slovno, drugi ne). No u nas se morao i fonološki, morfološki i slovno prilagoditi. Francuskome/njemačkome, na primjer, *raffinerie*,¹ kako imenica nije mogla, u nominativu jednine, završavati otvornikom *i* (kako se izgovara dvoslov *ie*), dodano je *a*, između kojih je onda umetnuto međuotvorničko *j*; i naglasno se prilagodio, jer u hrvatskome književnom jeziku ne može biti naglašen zadnji slog riječi, odnosno uklopljen je u hrvatski naglasni sustav.

Osim mjesnih imenica (npr. *rafinerija*, *drogerija*, *parfumerija*) sufiksom *-erija* tvore se i apstraktne (npr. *donkihoterija*, *koketerija*, *pedanterija*, *sofisterija*) i zbirne imenice (npr. *masonerija*, *mašinerija*, *poltronerija*).² Osim mjesnih i druge vrste imenica tvore se s pomoću toga sufiksa i u svim romanskim jezicima i njemačkome.

Sufiks(i) *-nica* ili *-arnica*, *-ačnica*, *-ašnica*?

Valjalo bi prvo odrediti sufiks kojim će se riječ sa značenjem ‘mjesto gdje se peku i prodaju pite’ tvoriti. Za oznaku mjesta gdje se što prodaje (i proizvodi) u hrvatskome jeziku uobičajen je sufiks *-nica* ili *-arnica* (eventualno *-ačnica*, *-ašnica*, koji su rijetki, i to potencijalno, npr. *mirodijaš* ‘onaj koji prodaje mirodije’,³ pa bi prema tome mogla biti *mirodijašnica*; ili *košarač*⁴ ‘onaj koji plete košare’, a onda možda i prodaje, pa prema tome – *košaračnica*).⁵ Prema Hrvatskome jezičnom savjetniku sufiks *-(ar)nica* označuje mjesto gdje se prodaje ono što znači osnovna imenica, među ostalim (1999.: 92.), npr. *cvjećarnica*, *pekarnica* (za razliku od pekare), dok sufiks *-(ar)na* pripada razgovornome stilu, a sufiksi *-ana*, *-ara* označuju prostor gdje se proizvodi, prerađuje ono što osnovna imenica znači (prema tome *pitara* bi mogla biti mjesto gdje se samo peku pite). No ipak ima iznimaka, npr. *ljekarna* (a ne *ljekarnica*; možda zbog homonimije s riječju *ljekarnica* ‘farmaceutkinja, apotekarka’), *knjižara* (a ne *knjižarnica*); ili *željezarija* (jedno od značenja).⁶

No treba razlikovati *-nica*, na primjer, *mesnica* ‘mjesto gdje se prodaje meso’ (iako je postojala i *mesarnica*; postoji i sada, ali se smatra da pripada nižim stilovima književnoga jezika), *pivnica* ‘gdje se služi pivo’; i treba razlikovati *-nica*, na primjer, *voćarnica* ‘mjesto gdje se prodaje voće, i povrće’, *srebrnarnica* ‘mjesto gdje se

¹ Naglasak je na zadnjemu slogu.

² V. npr. Babić, 2002.: 227.

³ V. Babić, 2002.: 134.

⁴ Tu je morfološka disimilacija razlog zašto ne sufiks *-ār*, v. npr. Babić, 2002.: 99.

⁵ Moguća je eventualno *pitadžinica*, ako je riječ došla posredstvom turskoga, kao *buregdžinica*, tvorena prema mogućemu vršitelju radnje *pitadžija*, ali pita očito nije imala jednaku (ino)kulturnu, gastronomsku egzotičnost poput bureka te je pitanje jesu li kroz povijest zabilježeni takvi oblici.

⁶ Prema RHJ-a (ur. J. Šonje). Babić, na primjer, ne spominje takvo značenje, v. 2002.: 215. – 229.

prodaje srebro'. Naime postoje barem dva tumačenja sufiksa *-nica* odnosno *-arnica* (eventualno *-ačnica/-ašnica*), u zadnjemu slučaju, koji je češći način tvorbe imenica sa značenjem mjesta gdje se prodaje ono što znači osnovna imenica. Prema Stjepanu Babiću postoji sufiks *-arnica*, koji je slabo plodan, npr. *čarinarnica*, *dživarnica*, *jastòžarnica*, *kòtlarnica* (obič. *kotlovnica*), *ljèkarnica*, *pùškarnica*, *skriptarnica*, *tintarnica*, *zvježdarnica*. (Babić, 2002.: 195.) No upitno je prema njemu u nekim slučajevima je li sufiks *-arnica*, jer bi se moglo rastavljati i, na primjer, *kovač-nica* (jer postoji i *kovnica*), *kartaš-nica*, *ribar-nica*. Na to upućuje jedinstveniji način tvorbe, a i činjenica da se riječi *lugarnica* i *živodernica* mogu rastaviti samo – *lugar-nica*, *živoder-nica*.⁷ No kada se, prema njemu, pođe od uobičajenih značenja: *kovačnica* – prostorija u kojoj se kuje; *kartašnica* – prostorija gdje se karta; *ribarnica* – prodavaonica ribe, dobiju se sufiksi *-ačnica*, *-ašnica*, *-arnica*.

„Ti sufiksi ne proizlaze samo kao posljedica dosljedne primjene zadanoga postupka, nego i odatle što znamo da tako nastaju novi sufiksi i da dolaze s osnovama gdje nema druge mogućnosti.“ (Babić, 2002.: 192.)

Tako je i sa sufiksom *-arnica*; u nekim riječima i nema druge mogućnosti nego rastavljanja *osnova + arnica*, npr. *tint + arnica*, pa i *carinarnica*, jer *carinar* nije novije potvrđen. Uglavnom, Babić misli da je problematično je li sufiks *-nica* ili *-ačnica*, *-ašnica*, *-arnica*, jer ako se uvedu posljednja tri kao sufiksi, onda se postavlja pitanje je li se uvelo s pravom veći broj jedinica (pa se mora dati i njihova raspodjela, a ona ide vjerojatno po pravilu kad *-ač*, onda i *-ačnica*; kad *-aš*, onda i *-ašnica*; kad *-ar*, onda i *-arnica*). Računajući s tim, prema Babiću, može se *kovačnica*, *kartašnica*, *ribarnica* opisati kao ‘kovačka radionica’, ‘kartaška prostorija’, ‘ribarska prodavaonica’, pa ustvrditi da se osnova dobiva odbacivanjem sufiksa *-ski*. No ni taj postupak prema njemu nije jednostavan. Hrvatska gramatika navodi da je riječ o sufiksu *-nica*, koji dolazi uglavnom s imenicama na *-ač*, *-ar*, *-aš*, sa značenjem vršitelja radnje: *brijāčnica*, *cvjèčārnica*, *igrāčnica*, *kòvāčnica*, *roblijāšnica*, *slastičārnica* (1997.: 319.).

Da je riječ o sufiksu *-nica*, tumači i Maretić, npr. *knjižarnica*, *košnica*, *kovačnica*, *ložnica*, *mesarnica*, *pivnica* (1931.: 298.). Tako tumače i Brabec, Hraste, Živković (1965: 241), pa se može reći da je takvo tumačenje u hrvatskoj tradiciji.

Pranjkić i Silić polaze načelno samo od semantike, npr. sufiks *-ačnica* navodi se tako, a ne kao *-ač- + -nica*,

„jer je (izravno) motiviran glagolskom osnovom: *igrāčnica* je ‘mjesto gdje se igra’, a ne ‘mjesto gdje igraju igrači’, (2005.: 167.), a tako je i s *-arnica* (ribarnica) ‘mjesto gdje se prodaju ribe’ (2005.: 168.).

⁷ Ova riječ nije tvorena od imenice u čijoj je osnovi dometak *-ar* za vršitelja radnje, a ni sufiks *-er* stranoga podrijetla, koji označuje vršitelja radnje (npr. *frizer*, *maser*, *monter* itd.), nego je tvorena složeno-sufiksalsnom tvorbom, pa i nije pravi primjer za ovu kategoriju.

U Zagrebu na glavnome trgu za božićnih blagdana vidjeh mjesto koje se naziva *rakijarnica*. Riječ je vezana samo uz ‘mjesto gdje se prodaju i ispijaju rakije’, jer *rakijar* nema nikakvih potvrda, dok bi *rakijašnica* označivala ‘mjesto gdje se peku rakije’.

Valjalo bi prema tome mjesto gdje se peku i prodaju pite označivati *pitarnica*, kao i *slastičarnica*, *cvjećarnica*, *zlatarnica*, *svjećarnica*. Bez obzira na Babićevu dvojbu u vezi s problematičnošću većega broja jedinica, kao i s njihovom raspodjelom (ne vidim tu spornost, s obzirom na semantiku), kao i na to postoji li *pitara* (ako ne postoji, vjerojatno je moguć), mislim da je sufiks *-arnica* (a ne *-nica*),⁸ polazeći od semantike – ‘mjesto gdje se peku i prodaju pite’ (a ne ‘mjesto gdje peku i prodaju pite pitari’).⁹

O podrijetlu sufiksa *-arnica* i *-erija*

Zanimljivo je da su, u raspravljanju o sufiksu za spomenuto značenje, *-arnica* i *-erija* istoga korijena, tj. korijen im je istoga podrijetla – od latinskoga sufiksa *-arius*, što je u slavenskima jezicima rezultiralo sufiksom *-ār*, a prisutan je u svim europskim jezicima, kamo ga je proširilo kršćanstvo. Vjeruje se da ga je (valjda od slavenskih jezika!) proširilo prvo u balkanske slavenske jezike, prema tome potječe iz balkanskoga kršćanskog latinizata. (Skok, 1972. : 49. – 52., s. v. *-ār*²)

Skok navodi da se može proširiti sufiksom *-nica* > *-arnica*, pa navodi primjere *mesarnica* (uz *mesara*; valjda još nije bilo *mesnice*) i *voštarnica*, a označuju, prema njemu, mjesto gdje mesar, *voštar* čine svoju radnju.

Od istoga je korijena i sufiks *-aria*, tj. *-arija* (sufiks *-ar* proširuje se sufiksom *-ija*; Skok, 1972.: 49., 72.),¹⁰ koji se upotrebljava u značenju radionice, obrta (a iznimno može označivati i trgovinu), zbira onoga što je izradio obrtnik:¹¹ *stolàrija*, *štapàrija*, *željezàrija*, *vrtljàrija*, *bravàrija*, *limàrija* (uz *trpezarija* ‘blagovaonica, jedaća soba’). Skok misli da sufiks *-èrija*, francuskoga podrijetla, zamjenjuje sufiks *-àrija*, osobito često ako je osnova francuska: *parfumèrija*, *drogèrija*, *bižutèrija*;

⁸ Dobro je Babić uočio razliku između sâmoga slaganja sastavnica i tih sastavnica kada im se pridruži značenje (a sufiksi, kao i uopće morfemi, to svojstvo posjeduju). Kod Babićeva sufiksa *-arnica*, mogli bi se onda sufiksom *-nica* tumačiti i *puškarnica* (barem u značenju radionice), *ljekarnica* i *zvjezdarnica*.

⁹ Postojao ili ne postojao *pitara*, očito je da i u sufiksu *-arnica*, kako vidimo, veza s vršiteljem radnje koji se tvori s pomoću sufiksa *-ār* postoji barem implicitno. (*Pitač*, pa onda možda *pitačnica*, nije moguće zbog zauzetosti imenice *pitač* značenjem ‘osoba koja pita’. Sufiks *-arnica* ipak je uobičajeniji od sufiksâ *-āčnica* i *-āšnica* za tvorbu imenica koje označuju mjesto gdje se što prodaje, pa ga onda uzimamo kao obrazac.)

¹⁰ Taj se sufiks, prema tome, može tumačiti kao *-arnica*. Babić (2002. : 224. – 225.) misli da se *-arija* u nekim slučajevima može tumačiti kao *imenica + ar + ija* i kao sufiks *-arija*, ali u nekim slučajevima može se tumačiti samo sufiksom *-arija*.

¹¹ V. i Babić, 2002. : 215. – 229.

odnosno da je *-erija* ‘francuski vid’ (*-erie*) sufiksa *-arija*. Hrvatski jezični savjetnik upućuje pak sa sufiksa *-arija* na sufiks „v. *-erija*“ (1999. : 219.).

U mnogim romanskim jezicima prisutan je sufiks *-erija*, tj. *-eria*, kojim se tvore imenice koje označuju gdje se prodaje pojedina vrsta proizvoda. U talijanskome je samo jedno od značenja ‘mjesto gdje se proizvodi ili prodaje štogod’ (2000. : 231), npr. *acciaio* > *acciaieria*, *bottiglia* > *bottiglieria*, *camicia* > *camiceria*, *falegname* > *falegnameria*, s time da oznaku mjesta nosi i gdje se odvija neka radnja, npr. *distillare* > *distilleria*, *fondere* > *fonderia* (uz druga značenja). Tako je u i u francuskome (1980.: 103.) i u španjolskome (2005.: 240.), kao i u njemačkome, odakle smo ga preuzeli (1998.: 519., 520., 529.). (U portugalskome je to spomenuti sufiks *-aria*, 1984.: 96., kao i u venetskome, pa u jugoistočnome dijelu Boke kotorske nalazimo *bekarija* ‘mesnica’, *babarija* ‘izmišljene priče, gluposti’.)

Zaključak

S hrvatskih tvorbenih gledišta nema nikakva razloga da se mjesto gdje se prodaje, i peče, pita naziva *piterija*. Mislim da je razlog tomu sličnost s *picerijom*, mjestom gdje se peče i prodaje pica, pa se prema tome uzorku napravila i *piterija* (nije u pitanju samo analogija, već sličnost: *pica* – *pita*). Dok u vezi s proizvodima koji nam dolaze sa Zapada, može biti i razumljivo da dolaze s njima i nazivi prodavaonica, u ovome slučaju čini se neobično da proizvod koji se u nas priprema nekoliko stotina godina, da mjesto njegova pripremanja i prodavanja nazivamo prema zapadnim uzorcima. (Osim *piterije* pojavljuju se i druge specijalizirane prodavaonice pojedinih proizvoda s jednakim sufiksom, na primjer, *čokolaterija*. No tu je i osnova vjerojatno nama došla posredstvom talijanskoga (iako je europski posrednik španjolski, a riječ je izvorno iz astečkoga jezika nahuatl); a vjerojatno je preuzet potpun oblik iz kojega romanskog jezika – talijanskoga, španjolskoga – jer, da je preuzet samo sufiks, bila bi *čokoladerija*. Ili: *piadineria* prema talijanskome *piadina* ‘vrsta pogače’, pri čemu je novina i proizvod u nas. Ili pak www.cedeterija.hr.¹²) S obzirom na globalni utjecaj engleskoga jezika, očito je da i egzotizmi (*pica*) mogu unositi jezične modele, tim više jer je riječ o romanskome (*-eria*) elementu (ne dakle samo u jednome jeziku), prisutnome i u više drugih neromanskih jezika, a romanski jezici (još) imaju prestiž.

Literatura

- Anić, Vladimir, 2003., Veliki rječnik hrvatskoga jezika, Novi Liber, Zagreb
Anić, Vladimir; Goldstein, Ivo, 1999., Rječnik stranih riječi, Novi Liber, Zagreb
Babić, Stjepan, 2002., Tvorba riječi u hrvatskome književnome jeziku (III., poboljšano izdanje), Nakladni zavod Globus – HAZU, Zagreb

¹² Tu je sufiks zapravo *-terija* (< CD).

- Barić, Eugenija i suautori, ²1997., Hrvatska gramatika, Školska knjiga, Zagreb
- Barić, Eugenija i suatori, 1999., Hrvatski jezični savjetnik, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Pergamena – Školske novine, Zagreb
- Brabec, Ivan; Hraste, Mate; Živković, Sreten, ⁶1965., Gramatika hrvatskosrpskoga jezika, Školska knjiga, Zagreb
- Cunha Celso; Lindley Cintra, Luís F. 1984., Nova Gramática de Português contemporâneo, Edições João Sá da Costa, Lisabon
- Die Grammatik, der deutschen Gegenwartssprache, Dudenverlag, Mannheim – Leipzig – Beč – Zürich, 1998.
- Grevisse, Maurice, Le Bon Usage, Grammaire française avec des Remarques sur la langue française d'aujourd'hui, Duculot, Pariz – Gembloux, 111980.
- Hrvatski enciklopedijski rječnik (ur. R. Matasović, Lj. Jojić), Novi Liber, Zagreb, 2003.
- Klaić, Bratoljub, 1979., Rječnik stranih riječi, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb
- Kovačić, Marko, 2007., Grecizmi u suvremenom hrvatskom jeziku, Matica hrvatska, Zagreb
- Maretić, Tomo, 1931., Gramatika i stilistika hrvatskoga ili srpskoga jezika (II. popravljeno izdanje), Naklada jugoslavenskog nakladnog d.d. „Obnova“, Zagreb
- Nosić, Milan, 2005., Rječnik posuđenica iz turskoga jezika, Maveda, Rijeka
- Lipovac Radulović, Vesna, 2004., Romanizmi u Crnoj Gori, jugoistočni dio Boke Kotorske (3. dopunjeno izdanje), MBM-plas, Novi Sad
- Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, knj. IX. (ondje – Plančić), JAZU, Zagreb, 1924. – 1927.
- Rječnik hrvatskoga jezika (ur. J. Šonje), Leksikografski zavod Miroslav Krleža – Školska knjiga, Zagreb, 2000.
- Sarmiento, Ramón; Sánchez, Aquilino, ¹²2005., Gramática básica del español, norma y uso, SGEL, Madrid
- Silić, Josip; Pranjković, Ivo, 2005. Gramatika hrvatskoga jezika, za gimnazije i visoka učilišta, Školska knjiga, Zagreb
- Skok, Petar, 1972., Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, knj. II, JAZU, Zagreb
- Škaljić, Abdulah, ⁵1985., Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku, Svjetlost, Sarajevo
- Trifone, Pietro, Palermo, Massimo, 2000., Gramatica italiana di base, Zanichelli, Bologna

Sažetak

Stipe Kekez, Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Zagreb
UDK 81'373.611, stručni rad
primljen 6. srpnja 2011., prihvaćen za tisak 21. veljače 2012.

How to name a place where *pita* (pie) is sold?

The article deals with derivation of noun which designates the place where *pita* (pie) is sold, and baked. Few years ago the name *piterija* has started occurring in Zagreb. Where did such derivation come from, and what is usual derivation of nouns in Croatian language which designate a place of selling of the subject which the basic noun designates?